

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

 WARSZAWA.

Nr. 21.

 2 listopada 1929.

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIE:

Str.

18. Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 października 1929 r. o utworzeniu urzędu notariusza we Włodzimiercu w okręgu sądu okręgowego w Równem 294

- ZARZĄDZENIE Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 października 1929 r. w sprawie ustalenia terminu wprowadzenia stroju urzędowego dla sędziów i prokuratorów sądu apelacyjnego w Warszawie 294

OKÓLNIK:

- Nr. 1506/II. A./29 w sprawie godzin urzędowania 294

PISMO OKÓLNE:

- Nr. 1238/II. A./29 w sprawie używania togi i biretu przez urzędników referendarskich Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. 295

KOMUNIKATY:

- w sprawie wprowadzenia w życie znowelizowanych przepisów o rachunkach bieżących 296
- w sprawie zmiany i uzupełnienia wykazu szkół, w których nauka uprawnia do zwrotu opłat szkolnych w roku szkolnym 1929/1930. 307
- w sprawie wprowadzenia w życie nowych przepisów o rachunkach bieżących 310
- w sprawie zmiany § 55 Przepisów rachunkowo-kasowych 311
- w sprawie zaginięcia blankietu pokwitowania wzór Nr. 8 Serja I. B. Nr. 137324 311

UZUPEŁNIENIE do wykazu zaliczek w znaczkach sądowych Dz. Urz. Nr. 5/26. 312.

18.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 października 1929 r. o utworzeniu urzędu notariusza we Włodzimiercu w okręgu sądu okręgowego w Równem.

Na podstawie art. 4 ustawy notarialnej z 1866 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Tworzy się urząd notariusza we Włodzimiercu powiatu sarnieńskiego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1930 r.

Minister Sprawiedliwości:

St. Car

ZARZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 października 1929 r. w sprawie ustalenia terminu wprowadzenia stroju urzędowego dla sędziów i prokuratorów sądu apelacyjnego w Warszawie.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 czerwca 1929 r. w sprawie wprowadzenia togi i biretu, jako stroju urzędowego dla sędziów i prokuratorów przy rozprawach (Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 394) wprowadzam z dniem 1 stycznia 1930 r. obowiązek używania stroju urzędowego przez sędziów i prokuratorów sądu apelacyjnego w Warszawie.

Minister Sprawiedliwości:

St. Car

OKÓLNIAK Nr. 1506/II. A./29

w sprawie godzin urzędowania.

Do Panów Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesów sądów apelacyjnych i Prokuratorów tychże sądów.

W myśl art. 71 § 1 u. s. p. i § 146 ust. 1 reg. og. zarządzam, że aż do odwołania godziny urzędowania w sądach i urzędach wymiaru sprawiedliwości na całym obszarze Państwa w okresach od dnia 1 listopada do dnia 31 marca mają trwać od godz. 8.30 do godz. 15.30, a w soboty od godz. 8.30 do godz. 14 bez przerwy, zaś w okresach od dnia 1 kwietnia do 31 października od godz. 8 do godz. 15 a w soboty od godz. 8 do godz. 13.30 bez przerwy.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego okólnika tracą moc obowiązującą przepisy okólnika Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 2 kwietnia 1929 r. Nr. 1460 (Dz. Urz. Min. Spr. Nr. 7), o ile przepisami temi określone zostały godziny urzędowania.

Panów Prezesów i Prokuratorów proszę o wydanie odpowiednich zarządzeń, mających na celu, by w powierzonych im sądach i urzędach z dniem 1 listopada 1929 r. był wprowadzony wyżej podany czas urzędowania z tem zastrzeżeniem, że

o ile wyjątkowymi postanowieniami, wydanymi w myśl § 146 ust. 1 reg. og. wprowadzono dla poszczególnych sądów dwurazowe urzędowanie, to wyjątkowe te zarządzenia obowiązują nadal z tem, iż w dni sobotnie także i w tych sądach obowiązuje czas urzędowania podany wyżej w ustępie pierwszym.

Zarządzenie niniejsze nie ma zastosowania do wyznaczania godzin na rozprawę sądowe.

Warszawa, dnia 31 października 1929 r.

Minister Sprawiedliwości:

St. Car

PISMO OKÓLNE Nr. 1238/II. A./29

w sprawie

używania togi i biretu przez urzędników referendarskich Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Do wszystkich władz wymiaru sprawiedliwości.

Prezes Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej pismem z dnia 15 października 1929 r. L. 35203/29 zawiadamia, że w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości ustanowił dla stałych urzędników referendarskich Prokuratorji Generalnej, sprawujących obronę interesów Skarbu Państwa i będących podobnie jak adwokaci — pomocniczymi organami wymiaru sprawiedliwości, obowiązek używania togi i biretu pod następującymi warunkami:

Togi i birety urzędników referendarskich Prokuratorji Generalnej pod względem materiału i kroju mają odpowiadać strojowi urzędowemu sędziów i prokuratorów (§ 2 rozp. Ministra Sprawiedliwości z 25 czerwca 1929 r. Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 394), przyczem kołnierz i mankiety togi urzędników referendarskich Prokuratorji Generalnej, tudzież biret mają mieć następujące naszytka z niebieskiego (błękitnego) aksamitu (welwetu): na przednich częściach kołnierza wzdłuż jego wycięcia — pasy z aksamitu szerokości 12 cm., dokoła zaś pozostałej części kołnierza — aksamitna wypustka; mankiety togi obszyte aksamitną lamówką, brzeg biretu obszyty dokoła paskiem aksamitu, żabot togi uszyty z czarnego jedwabiu z lamówką u dołu z jedwabiu niebieskiego (błękitnego). Szerokość paska na birecie, sposób jego naszytka, jako też szerokość lamówki na mankietach i żabocie odpowiadać mają postanowieniom § 5 punkt 3, 4 i 5 powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 25 czerwca 1929 r.

Urzednicy Prokuratorji Generalnej mają używać togi i biretu podczas wykonywania czynności obrończych przed Sądem Najwyższym, przed sądami zaś apelacyjnymi i okręgowymi występować będą w togach i biretach, począwszy od tego czasu, który Minister Sprawiedliwości, w myśl § 6 rozporządzenia swego z 25 czerwca 1929 roku ustali jako termin wprowadzenia stroju urzędowego dla sędziów i prokuratorów w poszczególnych rodzajach sądów i poszczególnych okręgach sądowych.

Urzednicy Prokuratorji Generalnej mogą wkładać biret na głowę tylko podczas wygłaszania mowy w sprawach cywilnych i karnych; przy przemówieniach poprzedzających ostateczne wywody stron biretu na głowę nie wkładają.

Warszawa, dnia 30 października 1929 r.

Minister Sprawiedliwości:

St. Car

K O M U N I K A T

w sprawie wprowadzenia w życie znowelizowanych przepisów o rachunkach bieżących.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 29 lipca 1929 r. L. D. VII 949/2/29.

P R Z E P I S Y

o rachunkach bieżących w Centralnej Kasie Państwowej i kasach skarbowych, wydane przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli.

Instytucje, którym mogą być otwierane rachunki bieżące.

§ 1.

Centralna Kasa Państwowa i wszystkie kasy skarbowe mogą otwierać rachunki bieżące :

- a) władzom i urzędom państwowym,
- b) organom wojskowym,
- c) zarządom przedsiębiorstw i monopolów państwowych,
- d) zakładom państwowym, niebędącym samodzielnymi przedsiębiorstwami,
- e) związkom samorządowym i innym instytucjom o charakterze społecznym.

Rachunki bieżące mogą być również otwierane stałym lub czasowym organom władz państwowych lub samorządowych, tworzonym dla specjalnych celów, np. Komitetom budowy gmachów publicznych, Komitetom wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego i t. p.

Uprawnienie do otwierania rachunków bieżących.

§ 2.

Otwarcie rachunku bieżącego następuje na pisemne żądanie uprawnionej instytucji (§ 1), skierowane przez władzę przełożoną tej instytucji bezpośrednio do Centralnej Kasy Państwowej względnie kasy skarbowej. W piśmie odnośnym ma być oznaczony typ rachunku (§ 4). O otwarciu rachunku kasa zawiadamia właściwą instytucję, podając jej numer, jakim oznaczyła otwarty rachunek.

W wypadkach braku uprawnienia do posiadania rachunku bieżącego otwarcie jego może nastąpić jedynie za zgodą Ministerstwa Skarbu.

Właściwość terytorjalna kas skarbowych.

§ 3.

Instytucje centralne mogą posiadać rachunki bieżące tylko w Centralnej Kasie Państwowej, wszystkie zaś inne instytucje, uprawnione do posiadania tych rachunków — we właściwych terytorjalnie kasach skarbowych.

Właściwą terytorjalnie jest ta kasa skarbową, która znajduje się w siedzibie instytucji, posiadającej rachunek bieżący, lub najbliższej jej siedziby, lecz w okręgu tej samej izby skarbowej. Wyjątki od tej zasady mogą być dopuszczalne za zgodą Ministerstwa Skarbu.

W miejscowościach, w których istnieje kilka kas skarbowych, właściwą jest ta kasa, której zakres działania obejmuje prowadzenie rachunków bieżących lub też którą wyznaczy przełożona izba skarbową.

Ilość i typy rachunków bieżących.

§ 4.

Każda instytucja, uprawniona do posiadania rachunku bieżącego, może mieć nie więcej jak dwa rachunki :

- a) odrębny rachunek dla obrotów funduszami, pochodzącymi z kredytów budżetowych t. zw. rachunek „A”,
- b) odrębny rachunek dla wszystkich innych obrotów t. zw. rachunek „B”.

Rodzaje sum, jakie mogą być przechowywane na rachunkach bieżących.

§ 5.

Władze i urzędy państwowe (§ 1 p. a) mogą lokować na rachunku bieżącym, przeznaczonym dla obrotów funduszami budżetowymi (§ 4 p. a), tylko takie sumy, podjęte z kredytów budżetowych, które nie mogą być zaraz wypłacone, np. zaliczki celem stopniowego ich użytkowania i t. p.

§ 6.

Sumy, przekazywane przez władze centralne lub władze II instancji do rozporządzenia organów im podległych do późniejszego wyrachowania się, mogą być bezpośrednio przesyłane, przekazywane lub przelewane na rachunki bieżące właściwych organów w kasach skarbowych.

§ 7.

Wpływy, mające wyraźne przeznaczenie, jako to : budżetowe, depozytowe lub specjalne nie mogą być lokowane na rachunkach bieżących.

Również nie mogą być przelewane na rachunki bieżące sumy kredytów, otwieranych do dyspozycji władz i urzędów (§ 1 p. a) celem dalszego ich użytkowania z wyjątkiem sum, o których mowa w §§ 5 i 6.

§ 8.

Organa wojskowe (§ 1 p. b) przechowują na rachunkach bieżących wszelkie fundusze, otrzymywane od władz asygnujących na zaspokojenie potrzeb organizacji wojskowej.

Przelew tych funduszy na rachunki bieżące odbywa się w trybie, przewidzianym w § 6.

§ 9.

Zarządy przedsiębiorstw i monopolów państwowych tudzież podległe im instytucje (§ 1 p. c) mogą lokować na swych rachunkach bieżących (§ 4 p. b) wszystkie rozporządzalne fundusze, osiągnane z eksploatacji przedsiębiorstw lub z innych źródeł.

§ 10.

Zakłady państwowe niebędące samodzielnymi przedsiębiorstwami, lecz mimo to operujące własnym kapitałem obrotowym (§ 1 p. d) mogą przechowywać na rachunku bieżącym, wymienionym w § 4 p. a) sumy, o których mowa w § 5, na rachunku zaś bieżącym, wymienionym w § 4 p. b) lokują sumy, odnoszące się do gospodarki tych zakładów.

§ 11.

Związki samorządowe i instytucje o charakterze społecznym (§ 1 p. e) mogą przechowywać na rachunkach bieżących wszystkie swoje fundusze gotówkowe i rozporządzać nimi bez żadnych ograniczeń.

Sposób dokonywania wpłat na rachunki bieżące.

§ 12.

Wpłacanie sum pieniężnych na rachunki bieżące odbywa się na ogólnych zasadach, ustalonych w przepisach rachunkowo-kasowych i instrukcji dla kas skarbowych (§§ 8 i 9 Przepisów rachunkowo-kasowych, oraz §§ 41, 42, 44 — 45, 47, 49, 50 i 52 Instr. dla kas skarbowych — Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 45 z 1921 r. i Monitor Polski Nr. 285 z 1921 r. wraz z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami).

Dowody przychodowe, na podstawie których pobierane są wpłaty na rachunki bieżące, Centralna Kasa Państwowa i kasy skarbowe, po wciągnięciu ich do wykazów szczegółowych i do księgi rachunków bieżących oraz po oznaczeniu każdego dowodu numerem pozycji bieżącej tej księgi (§§ 27 i 28), przesyłają codziennie instytucjom, dysponującym rachunkami bieżącymi. Instytucje te obowiązane są sprawdzać kolejność numerów, uwidocznionych na dowodach.

Zlecenia wypłaty.

§ 13.

Instytucje, mające rachunki bieżące w Centralnej Kasie Państwowej i w kasach skarbowych, dysponując posiadaniem na tych rachunkach funduszami zapomocą zleceń wypłaty (wz. Nr. 1).

Blankiety tych zleceń, sporządzone na papierze ze znakiem wodnym, składają się z trzech części: z grzbietu, właściwego zlecenia wypłaty i odcinka. Grzbiet pozostaje w urzędzie, zlecenie zaś wraz z odcinkiem doręcza się osobie, uprawnionej do odbioru pieniędzy, za pokwitowaniem na grzbiecie. W razie wysłania zlecenia pocztą, pokwitowanie pocztowe przykleja się do grzbietu.

§ 14.

Instytucje, dysponujące rachunkami bieżącymi, otrzymują zeszyty z blankietami zleceń wypłaty, obejmujące po 50 lub po 100 szt. blankietów, oznaczonych na wszystkich częściach temi samymi liczbami bieżącymi, od Centralnej Kasy Państwowej względnie od kas skarbowych, w których mają otwarte rachunki bieżące.

Blankiety te, jako druki, podlegające ścisłemu zarachowaniu, powinny być wpisane do księgi kontroli blankietów według wzoru Nr. 6 do § 25 Przepisów rachunkowo-kasowych (Mon. Polski Nr. 285/21) i przechowywane w bezpiecznym miejscu pod osobistą odpowiedzialnością kierowników właściwych instytucji.

W razie zwinięcia rachunku bieżącego, instytucja, która nim dysponowała, zwraca właściwej kasie skarbowej niez użyte blankiety zleceń wypłaty za pokwitowaniem.

§ 15.

Centralna Kasa Państwowa i kasy skarbowe otrzymują blankiety zleceń wypłaty z Biura Druków Ministerstwa Skarbu na własne zamówienia i wydają je instytucjom, posiadającym rachunki bieżące, na ich pisemne żądania, za potwierdzeniem odbioru.

Przy wydawaniu blankietów zleceń wypłaty kasy notują w księdze rachunku bieżącego w nagłówku właściwego konta numery wydanych blankietów.

Blankiety, zwrócone przez instytucje, które zwinęły swoje rachunki, mogą być wydawane innym instytucjom.

Ewidencję blankietów zleceń wypłaty kasy prowadzą w specjalnym pamiętniku (wz. Nr. 2).

Sposób dokonywania wpłat z rachunków bieżących.

§ 16.

Zleceniem wypłaty można zarządzić bądź wypłacenie przez kasę należności bezpośrednio do rąk osoby uprawnionej, bądź przekazanie jej za pośrednictwem

poczty, Pocztovej Kasy Oszczędności lub Banku Polskiego, bądź przelanie sumy na wszelkie rachunki w tej samej lub innej kasie, bądź wreszcie przelanie jej na rachunki interesantów w Banku Polskim lub w Pocztovej Kasie Oszczędności.

Operacje powyższe za pośrednictwem Banku Polskiego mogą być uskuteczniiane jedynie przez kasę skarbową, znajdującą się w siedzibie oddziału tegoż Banku.

§ 17.

Jednym zleceniem wypłaty można zarządzić dokonanie tylko jednego z wymienionych w § 16 obrotów.

W razie potrzeby dokonania potrąceń z kwoty, która ma być wydana z rachunku bieżącego, należy sporządzić dwa zlecenia: jedno na kwotę netto, przypadającą do wypłaty, a drugie na przelew na właściwe rachunki kwoty, podlegającej potrąceniu.

Jako odbiorca może być wymieniona w zleceniu wypłaty tylko jedna osoba.

§ 18.

W razie przekazywania należności pocztą, za pośrednictwem P. K. O., lub w razie przelewu na konto czekowe w P. K. O. do zlecenia wypłaty musi być dołączony należycie wypełniony przekaz pocztowy lub blankiet nadawczy P. K. O., względnie dowód przelewu, stosownie do odrębnych przepisów, normujących postępowanie w obrocie czekowym P. K. O.

Przy przelewach sum na wszelkie rachunki w tej samej lub innej kasie skarbowej należy na zleceniach wypłaty w widocznym miejscu zaznaczać czerwonym atramentem „Na przelew”, tudzież dołączać wypełniony odpowiednio dowód przychodowy (deklarację).

Zlecenia wypłaty, o których mowa w niniejszym paragrafie, powinny być przesyłane do kas skarbowych łącznie z odcinkiem w zamkniętych kopertach z napisem „pilne” za księgą doręczeń lub pocztą jako listy polecone.

Wystawianie zleceń wypłaty.

§ 19.

Zlecenia wypłaty powinny być z reguły podpisywane przez dwie osoby do tego upoważnione i powinny być zaopatrywane pieczęcią urzędową.

Te same podpisy należy umieszczać także na grzbietach i na odcinkach.

Jeżeli instytucja, dysponująca rachunkiem bieżącym, ma przedstawiciela w jednej osobie, podpis tej osoby jest dostateczny. W tym jednak wypadku potrzebna jest zgoda właściwej izby skarbowej, względnie Ministerstwa Skarbu.

Kierownicy instytucji, dysponujących rachunkami bieżącymi, podają do wiadomości kas, kto jest upoważniony do podpisywania zleceń wypłaty, i udzielają kasom wzorów podpisów osób upoważnionych oraz odcisku pieczęci urzędowej.

O każdej zmianie tych osób właściwe instytucje zawiadamiają kasy, podając im jednocześnie nowe wzory podpisów.

§ 20.

Zlecenia wypłaty należy wypełniać jaknajdokładniej przekreślając wolne miejsca grubymi liniami tak, żeby nie można było nic dopisać.

Kwota, na którą zlecenie wypłaty opiewa, powinna być powtórzona w treści zlecenia słowami.

Kwota asygnowana jak również imię i nazwisko odbiorcy muszą być w zleceniu wpisane ręcznie.

Podawanie w zleceniu, z jakiego tytułu następuje wypłata, nie jest wymagane.

Przy wypłatach, dotyczących uposażeń służbowych, które mogą być podejmowane tylko w pewnych ściśle oznaczonych terminach, należy w górnej części zlecenia zaznaczać czerwonym atramentem termin wypłaty.

W zleceniach wypłaty, wystawionych w okresie ulgowym na sumy z rachunków bieżących typu „A”, pochodzące z kredytów ubiegłego okresu budżetowego (§ 35), należy umieszczać adnotację: „Dotyczy ubiegłego okresu budżetowego”.

Oplata stemplowa od poświadczeń odbioru powinna być pobierana w sposób, unormowany dla pokwitowań na asygnacjach.

§ 21.

Na zleceniach wypłaty i odcinkach nie może być żadnych poprawek, skrobań ani wycierań. W razie popełnienia omyłki lub uszkodzenia blankietu, należy przekreślić go, zaopatrzyć w odpowiednią uwagę i pozostawić przy grzbiecie.

§ 22.

Zlecenie wypłaty wraz z odcinkiem może przedstawić kasie do zrealizowania osoba, na imię której zlecenie opiewa, albo też osoba, posiadająca jej ogólne bądź specjalne pełnomocnictwo, zaświadczone przez notariusza, urząd państwowy lub gminny, wreszcie osoba, która uzyskała cesję lub została upoważniona na odwrotnej stronie zlecenia.

Pod względami powyższymi zlecenie wypłaty podlega tym samym zasadom, które odnoszą się do talonu asygnacji (§ 86 Instr. dla kas skarbowych).

Okres ważności zleceń wypłaty.

§ 23.

Zlecenie wypłaty ważne jest w ciągu 14 dni, nie licząc daty wystawienia. Po tym terminie kwota niepodjęta może być wypłacona na podstawie nowego zlecenia, wystawionego przez właściwą instytucję po odebraniu poprzedniego zlecenia od osoby, której było wydane. Poprzednie zlecenie przekreśla się i łączy z grzbietem, w księdze zaś rachunków bieżących pod numerem pierwotnego zlecenia wypłaty dopisuje się numer nowego zlecenia w formie ułamka.

Postępowanie w razie zagubienia zlecenia wypłaty.

§ 24.

W razie zagubienia lub zniszczenia zlecenia wypłaty osoba zainteresowana powinna zawiadomić o tem pisemnie kasę. Kasa odsyła to zawiadomienie do instytucji, która zlecenie wypłaty wystawiła, z zaznaczeniem, że zlecenie to nie zostało zrealizowane, a na właściwym koncie księgi rachunków bieżących czyni adnotację o zagubieniu lub zniszczeniu zlecenia. Po otrzymaniu takiego zawiadomienia instytucja, dysponująca rachunkiem bieżącym, wystawia nowe zlecenie, którego numer wpisuje do księgi rachunków bieżących pod numerem pierwotnego zlecenia w formie ułamka, umieszczając odpowiednią adnotację na grzbiecie poprzedniego zlecenia.

Postępowanie kasy skarbowej przy realizowaniu zleceń wypłaty.

§ 25.

Po zgłoszeniu się odbiorcy do kasy księgowy sprawdza, czy pozostałość na właściwym rachunku bieżącym wystarcza na pokrycie mającej nastąpić wypłaty, jak również sprawdza autentyczność i prawidłowość wystawienia zlecenia wypłaty według wymagań, wskazanych w § 91 Instr. dla kas skarbowych, z uwzględnieniem odmiennych postanowień, zawartych w niniejszych przepisach, następnie po zbadaniu tożsamości osoby, odbierającej pieniądze, i po odebraniu od niej pokwitowania na zleceniu wypłaty w sposób, przewidziany w §§ 94 i 96 Instr. dla kas skarbowych tudzież po wciągnięciu zlecenia do księgi rachunków bieżących, odrywa odcinek

i zwraca stronie, kierując ją do skarbnika, temu ostatniemu zaś doręcza zlecenie, na którym umieszcza adnotację „sprawdzono” i swój podpis. Skarbnik postępuje w myśl przepisów, zawartych w § 98 Instr. dla kas skarbowych, traktując zlecenie wypłaty jak asygnację, a odcinek jak talon.

W razie wątpliwości kasa stara się wyjaśnić je w porozumieniu bezpośrednim z instytucją, od której pochodzi zlecenie wypłaty.

Zlecenia wypłaty na przesyłkę pieniędzy pocztą, na przelew na inne rachunki w tej samej lub innej kasie, albo na przelew do P. K. O. lub do Banku Polskiego, kasa realizuje najpóźniej następnego dnia po otrzymaniu, stosując się do przepisów, normujących postępowanie w analogicznych wypadkach z asygnacjami.

Po zrealizowaniu zlecenia wypłaty kasa postępuje analogicznie, jak przewidziano w § 100 Instr. dla kas skarbowych, pozostawiając zlecenie u siebie jako dowód rozchodowy i zwracając odcinek instytucji, która wystawiła zlecenie.

Zarachowywanie obrotów na rachunkach bieżących przez kasy skarbowe.

§ 26.

Sumy, składane na rachunki bieżące i z tych rachunków wypłacane, zapisują kasy w głównych dziennikach przychodu i rozchodu w osobnych do tego przeznaczonych przedziałkach, tudzież w specjalnej księdze rachunków bieżących (wz. Nr. 3), w której dla każdego rachunku otwierają osobne konto.

§ 27.

W księdze rachunków bieżących w nagłówku każdego konta uwidoczniają kasy numer i typ rachunku, nazwę i siedzibę instytucji, dysponującej nim, oraz numery blankietów zleceń wypłaty, znajdujących się w posiadaniu tejże instytucji.

Obroty zapisują kasy w księdze rachunków bieżących kolejno, umieszczając w odpowiedniej przedziałce sumę przychodu względnie rozchodu.

Przedziałkę „Pozostałość” wypełniają kasy w miarę potrzeby, obowiązkowo jednak raz na dzień po zapisaniu wszystkich obrotów z danego dnia.

Zlecenia wypłaty, dotyczące przelewów i wydat za pośrednictwem P. K. O., zapisują kasy skarbowe w głównym dzienniku rozchodu i w księdze rachunków bieżących dopiero po otrzymaniu wyciągu kontowego, jednakże przed wysłaniem czeku do P. K. O. zaznaczają w księdze rachunków bieżących w przedziałce „uwagi” obok ostatnio wyprowadzonej pozostałości numer zlecenia i sumę, jaką pozostałość zostaje obciążona. Uwagę tę wykreśla się po zrealizowaniu zlecenia.

Księgę rachunków bieżących sumuje się miesięcznie w obu przedziałkach (przychód i rozchód), poczem wyprowadza się ogólne obroty od początku okresu; następnie, zapomocą odjęcia ogólnej sumy rozchodu od ogólnej sumy przychodu, sprawdza się prawidłowość salda, wyprowadzonego w ostatnim dniu miesiąca.

§ 28.

Obroty, dokonywane na rachunkach bieżących, zapisują kasy skarbowe do wykazów szczegółowych i sumarycznych (wz. Nr. 27 i 29 do § 163 Instr. dla kas skarbowych), zakładanych na każdy miesiąc osobno dla przychodów i osobno dla rozchodów, przyczem w przedziałce „Uwagi” wykazów przychodowych podają wysokość salda, wyprowadzonego przy zamknięciu miesięcznym księgi rachunków bieżących.

Obroty, dokonywane w okresie ulgowym na rachunkach bieżących typu „A” (§ 35), grupuje się osobno w wykazach szczegółowych.

Wykazy szczegółowe przychodów przesyłają kasy w dniu pierwszym każdego miesiąca instytucjom, dysponującym rachunkami bieżącymi, dołączając do nich spisy, sporządzone według wzoru Nr. 16 do § 78 Przepisów rachunkowo-kasowych w dwóch egzemplarzach.

Wykazy szczegółowe rozchodów wraz z dowodami oraz wykazy sumaryczne przesyłają kasy przełożonym izbom skarbowym (Centralna Kasa Państwowa — Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu) w terminie, oznaczonym w § 187 Instr. dla kas skarbowych.

Rachunkowość instytucyj, posiadających rachunki bieżące.

§ 29.

Władze i urzędy (§ 1 p. a) oraz zakłady państwowe (§ 1 p. c) prowadzą dla obrotów na rachunkach bieżących specjalną księgę (wz. Nr. 4), w której przychody zapisują na podstawie otrzymywanych od kas dowodów przychodowych, wydatki zaś na podstawie wystawianych zleceń wypłaty.

Zrealizowanie zleceń wypłaty odnotowuje się na podstawie zwracanych przez kasy odcinków.

Przychodowe wykazy szczegółowe (§ 28) służą do kontroli i uzgodnienia wpłat.

§ 30.

Jeżeli instytucja, posiadająca rachunek bieżący, przechowuje na nim sumy, mające różne przeznaczenie, to dla ułatwienia dysponowania temi sumami może dla każdego ich rodzaju otwierać w księdze rachunków bieżących osobne konta.

§ 31.

Zarządy przedsiębiorstw i monopolów państwowych, prowadzące swą rachunkowość według zasad buchalterji podwójnej lub na zasadzie osobnych przepisów, jak również związki samorządowe i instytucje o charakterze społecznym utrzymują ewidencję obrotów na rachunkach bieżących w swych księgach według obowiązujących je przepisów.

Sprawozdania.

§ 32.

Władze i urzędy państwowe, organa wojskowe, zarządy przedsiębiorstw i monopolów państwowych oraz instytucje im podległe, jak również zakłady państwowe, uwidoczniają obroty na rachunkach bieżących w swych sprawozdaniach miesięcznych i rocznych, składanych w myśl postanowień §§ 78 i 79 przepisów rachunkowo-kasowych względnie odrębnych przepisów, i uzgadniają te sprawozdania z kasami i izbami skarbowymi (władze centralne — z Centralną Kasą Państwową i Centralną Księgowością Ministerstwa Skarbu).

W sprawozdaniach tych należy wyodrębnić pozostałości i obroty sum, pozostawionych do dyspozycji w okresie ulgowym (§§ 35 i 36), od obrotów i pozostałości sum, pochodzących z kredytów bieżącego okresu budżetowego, jako też wykazywać ogólne sumy obrotów i pozostałości sum na rachunkach bieżących typu „A” w okresie sprawozdawczym.

Związki samorządowe i instytucje o charakterze społecznym nie są obowiązane do składania powyższych sprawozdań.

§ 33.

Wszystkie instytucje, posiadające w kasach skarbowych rachunki bieżące, obowiązane są sprawdzać otrzymywane z kas wykazy szczegółowe przychodów z otrzymaniami poprzednio dowodami przychodowymi, jak również zgodność podawanego w wykazach salda, stwierdzać dokonanie tej czynności na wykazach i spisach i przysyłać jeden egzemplarz spisów w terminie do dnia piętnastego po upływie miesiąca, którego dotyczy, właściwej izbie skarbowej, względnie Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, jeżeli spisy otrzymane były od Centralnej Kasy Państwowej.

§ 34.

Pod względem przechowywania i odsyłania dowodów rachunkowych i kasowych, dotyczących się obrotów na rachunkach bieżących, stosują się władze, urzędy i zakłady państwowe do § 78 przepisów rachunkowo-kasowych, a organa wojskowe, zarządy przedsiębiorstw państwowych i zarządy monopolów państwowych — do obowiązujących je odrębnych przepisów.

Wyrównanie pozostałości w końcu okresu budżetowego.

§ 35.

Z końcem okresu budżetowego rachunki bieżące, wymienione w § 4 p. a), powinny być wyrównane przez przelanie pozostałości na wznowienie kredytu lub na inne właściwe rachunki.

Do dalszej dyspozycji w okresie ulgowym mogą być ewentualnie pozostawione tylko sumy rozporządzalnych zaliczek, mające służyć na pokrycie należności, których tytuł powstał w ścisłym okresie budżetowym.

Ostateczna likwidacja tego rodzaju sum powinna nastąpić najpóźniej w ostatnim dniu okresu ulgowego.

§ 36.

Sumy, pozostawione do dyspozycji w okresie ulgowym (§ 35), tak kasy jako też instytucje dysponujące, utrzymują w ewidencji w księgach ubiegłego okresu budżetowego i wykazują je w sprawozdaniach (§ 32).

§ 37.

Jeżeli rachunek, wymieniony w § 4 p. a) nie zostanie wyrównany z końcem okresu budżetowego względnie ulgowego zgodnie z postanowieniami § 35, kasa donosi o tem przełożonej izbie skarbowej celem spowodowania przelewu nieużytych kwot na dochód właściwego budżetu. Z pozostałości, o której mowa w niniejszym paragrafie, nie mogą być dokonywane żadne wydatki.

§ 38.

Sumy, pozostające z końcem okresu budżetowego na rachunkach bieżących, wymienionych w § 4 p. b), przenosi się z roku na rok bez żadnych ograniczeń pod względem dysponowania nimi.

Rachunkowość izb skarbowych, dotycząca rachunków bieżących.

§ 39.

Izby Skarbowe (Centralna Księgowość Ministerstwa Skarbu) otwierają w ogólnej księdze przychodów i rozchodów sum nie budżetowych osobne konta dla utrzymania ewidencji obrotów na rachunkach bieżących, a mianowicie: osobne konta dla każdej władzy II inst. i dla każdego urzędu I inst., podległego bezpośrednio władzy centralnej, wspólne konta dla związków samorządowych, jak również dla instytucyj o charakterze społecznym, wreszcie osobne konta dla każdego zarządu przedsiębiorstwa państwowego i dla każdego zarządu monopolu państwowego.

Postanowienia końcowe.

§ 40.

Przepisy niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1929 r. Z tym dniem tracą moc obowiązującą wszelkie sprzeczne z nimi rozporządzenia i okólniki, a w szczególności rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 sierpnia 1922 r. w sprawie otwarcia w Centralnej Kasie Państwowej i w kasach skarbowych rachunków bieżących (Monitor Polski Nr. 201 z r. 1922).

Wzór Nr. 4 do § 29 Przepisów o rachunkach bieżących.

Urząd.....

K S I Ę G A
rachunków bieżących
 otwartych w Centralnej Kasie Państwowej
Kasie Skarbowej w .....
 na rok 19.....

Rachunek bieżący Nr....., otwarty w.....

Nazwa funduszu.....

Liczba porządkowa	Data	Oznaczona przez kasę pozycja dziennika przychodu	Komu wpłacił lub komu wypłacono	Tytuł wpłaty lub wypłaty	Seria i Nr. zlecenia wypłaty	Przychód	Rozchód	Pozostałość	Adnotacja o zrealizowaniu zleceń wypłaty	
									Data	Oznaczona przez kasę pozycja dziennika rozchodu
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

K O M U N I K A T

w sprawie zmiany i uzupełnienia wykazu szkół, w których nauka uprawnia do zwrotu opłat szkolnych w roku szkolnym 1929/1930.

Do wiadomości wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zakomunikował następujące pismo z dnia 16 września 1929 r. Nr. I Prez. 5570/29.

Powołując się na punkt 1 okólnika Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 września 1925 r. Nr. 95/14604 oraz nawiązując do okólników z dnia 25 czerwca 1929 r. Nr. I Prez. 4191/29, ogłoszonego w Monitorze Polskim z dnia 17 lipca 1929 r. Nr. 162, poz. 409 i z dnia 6 sierpnia 1929 r. Nr. I Prez. 5066/29, ogłoszonego w Monitorze Polskim z dnia 16 sierpnia 1929 r. Nr. 187 poz. 450, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego podaje do wiadomości zmiany i uzupełnienia wykazu szkół prywatnych, w których nauka uprawnia w roku szkolnym 1929/30 do zwrotu opłaty szkolnej w myśl ustępu trzeciego art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924) względnie art. 6 § 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107).

Zmiany i uzupełnienia te, podane w załączniku do niniejszego okólnika, obowiązują na rok szkolny 1929/30 z tem zastrzeżeniem, że w szkołach handlowych uprawnienie do zwrotu opłat szkolnych nie odnosi się do klas przygotowawczych.

Załącznik do Nr. I. Prez. 5570/29.

W wykazie szkół prywatnych, w których nauka uprawnia w roku szkolnym 1929/30 do zwrotu opłat szkolnych, podanym do wiadomości okólnikiem Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 25 czerwca 1929 r. Nr. I Prez. 4191/29, a ogłoszonym w Monitorze Polskim z dnia 17-go lipca 1929 r. Nr. 162, poz. 409 należy:

a) skreślić:

1) w dziale I „Szkoly Średnie Ogólnokształcące”.

F. WOJEWÓDZTWO ŁÓDZKIE.

pozycję 12: „Łódź — gimnazjum męskie Kazimierza Tomaszewskiego”.

O. WOJEWÓDZTWO WARSZAWSKIE.

pozycję 2: „Aleksandrów Kujawski — Gimnazjum Żeńskie Józefy Makowskiej”.
 pozycję 29: „Włocławek — Gimnazjum żeńskie Gminy Żydowskiej”.

2) w dziale III. „Szkoly zawodowe”.

N. WOJEWÓDZTWO WARSZAWSKIE.

pozycję 16: „Pruszków — Szkoła Zawodowa Żeńska”.

b) dodać:

1) w dziale I: „Szkoly Średnie Ogólnokształcące”.

jako nowy rozdział: „S. Wolne Miasto Gdańsk — Polskie gimnazjum”.

A. WOJEWÓDZTWO BIAŁOSTOCKIE.

jako pozycję 12: „Grodno — gimnazjum męskie im. H. Sienkiewicza Koła Polskiej Macierzy Szkolnej”.

B. WOJEWÓDZTWO KIELECKIE.

jako pozycję 29: „Częstochowa — gimnazjum koedukacyjne D-ra Filipa Axera”.

F. WOJEWÓDZTWO ŁÓDZKIE.

jako pozycję 51: „Łódź — Gimnazjum żeńskie Eugenji Jaszuńskiej-Zeligmanowej”.

K. WOJEWÓDZTWO POZNAŃSKIE.

jako pozycję 24: „Wągrowiec — Miejskie gimnazjum żeńskie”.

2) w dziale III: „Szkoły Zawodowe”.

D. WOJEWÓDZTWO LUBELSKIE.

jako pozycję 21: „Włodawa — Szkoła Rzemieślnicza Sejmiku Powiatowego we Włodawie”.

J. WOJEWÓDZTWO POMORSKIE.

jako pozycję 11: „Świecie — Żeńska Szkoła Zawodowa Gospodarcza Świeckiego Koła Tow. Ziemianek pomorskich”.

L. WOJEWÓDZTWO ŚLĄSKIE.

jako pozycję 19: „Tarnowskie Góry — Szkoła Górnicza Górnośląskiego Związku Przemysłowców Górniczo-Hutniczych”.

N. WOJEWÓDZTWO WARSZAWSKIE.

jako pozycję 61: „Warszawa — 3 klasowa koeduk. Szkoła Spółdzielczo-Handlowa Tow. Oświaty Spółdzielczo-Handlowej”.

3) w dziale IV B. „Szkoły Sztuk Plastycznych”.

jako nowy rozdział: „C. Województwo Poznańskie. 1) Poznań — Prywatny Poznański Instytut Sztuk Pięknych, ulica Grochowe Łąki Nr. 1”.

c) zmienić:

1) w dziale I: „Szkoły Średnie Ogólnokształcące”.

D. WOJEWÓDZTWO LUBELSKIE.

pozycję 14: „Łuków — Gimnazjum żeńskie Związku Zawodowego Nauczycieli Polskich Szkół Średnich”, na:

„Łuków — Gimnazjum żeńskie Towarzystwa Szkoły Średniej”.

N. MIASTO ST. WARSZAWA.

pozycję 4: „Warszawa — Gimnazjum męskie im. A. Kreczmara, Stowarzyszenia Prywatnych szkół średnich im. A. Kreczmara”, na:

„Warszawa — Gimnazjum męskie im. A. Kreczmara, Stowarzyszenia Prywatnej szkoły średniej im. A. Kreczmara”.

pozycję 56: „Warszawa — Gimnazjum żeńskie T-wa Szkolnego”, na:

„Warszawa — Gimnazjum żeńskie Zofji Wołowskiej”.

O. WOJEWÓDZTWO WARSZAWSKIE.

pozycję 15: „Płock — Gimnazjum koedukacyjne Rady Opiekuńczej”, na:

„Płock — Gimnazjum Koedukacyjne Towarzystwa Szkół Średnich dla młodzieży wyznania mojżeszowego”.

pozycję 19: „Rypin — Gimnazjum Koedukacyjne Towarzystwa Udziałowego Szkoły Średniej”, na:

„Rypin — Miejskie Gimnazjum Koedukacyjne”.

pozycję 28: „Włocławek — Gimnazjum męskie Gminy Żydowskiej”, na:

„Włocławek — Gimnazjum Koedukacyjne Gminy Żydowskiej”.

pozycję 31: „Żyrardów — Gimnazjum męskie Magistratu Miasta”, na:

„Żyrardów — Gimnazjum Koedukacyjne Magistratu Miasta”.

R. WOJEWÓDZTWO WOŁYŃSKIE.

pozycję 5: „Łuck — Gimnazjum Koedukacyjne z ukraińskim językiem nauczania Eugenjusza Petrykowskiego”, na:

„Łuck — Gimnazjum Koedukacyjne Towarzystwa im. Łesi Ukrainki”.

2) w dziale III: „Szkoły Zawodowe”.

B. WOJEWÓDZTWO KIELECKIE:

pozycję 26: „Radom — Niższa Szkoła Zawodowa Żeńska Towarzystwa Chrześc. Ochrony Kobiet”, na:

„Radom — Niższa Szkoła Zawodowa Żeńska Chrześcijańskiego Towarzystwa Ochrony Kobiet”.

J. WOJEWÓDZTWO POMORSKIE.

pozycję 4: „Gdynia — Szkoła Handlu Morskiego i Techniki Portowej”, na:

„Gdynia — Szkoła Handlu Morskiego i Techniki Portowej Tow. szkoły Handlu Morskiego i Techniki Portowej”.

K. WOJEWÓDZTWO POZNAŃSKIE.

pozycję 10: „Pniewy, pow. Szamotulski — Seminarjum Gospodarcze SS. Urszulanek”, na:

„Pniewy, pow. Szamotulski — Seminarjum Gospodarcze Zgrom. SS. Urszulanek”.

L. WOJEWÓDZTWO ŚLĄSKIE.

pozycję 11: „Rybnik — seminarjum Zawodowe Nauczycielek SS. Urszulanek”, na:

„Rybnik — Seminarjum Zawodowe Nauczycielek Zgrom. S. S. Urszulanek”.

pozycję 12: „Rybnik — Szkoła Zawodowa Żeńska S. S. Urszulanek”, na:

„Rybnik — Szkoła Zawodowa Żeńska Zgrom. S. S. Urszulanek”.

N. WOJEWÓDZTWO WARSZAWSKIE.

pozycję 10: „Mińsk Mazow. — Szkoła Przemysłowo-Handlowa Żeńska T. S. H. Z.”, na:

„Mińsk Mazow. — Szkoła Przemysłowo-Handlowa Żeńska Tow. Przyjaciół Szkoły Handlowej Żeńskiej”.

pozycję 29: „Warszawa — Szkoła Zawodowa Żeńska im. P. Naumanowej Gminy Wyznaniowej Żydowskiej”, na:

„Warszawa — Szkoła Zawodowa Żeńska im. P. Baumanowej Gminy Wyznaniowej Żydowskiej”.

- pozycję 33: „Warszawa — Potok — Średnia Szkoła Gospodarczo-Zawodowa Żeńska im. Kr. Jadwigi”, na:
„Warszawa — Średnia Szkoła Gospodarczo-Zeńska im. Kr. Jadwigi”
- pozycję 34: „Warszawa — Potok — Szkoła Zawodowa Żeńska S. S. Miłosierdzia im. św. Wincentego à Paulo”, na:
„Warszawa — Szkoła Zawodowa Żeńska Zgrom. S. S. Miłosierdzia im. św. Wincentego à Paulo”.
- pozycję 50: „Warszawa — Szkoła Handlowa Żeńska Towarzystwa Szkół Pracy”, na:
„Warszawa — Szkoła Handlowa Żeńska Henryka Kirsta”.
- pozycję 51: „Warszawa — Liceum Handlowe Żeńskie Towarzystwa Szkół Pracy”, na:
„Warszawa — Liceum Handlowe Żeńskie Henryka Kirsta”.

P. WOJEWÓDZTWO WOŁYŃSKIE:

- pozycję 1: „Dubno — Szkoła Zawodowa Żeńska S. S. Opatrzności Bożej”, na:
„Dubno — Szkoła Zawodowa Żeńska Zgrom. S. S. Opatrzności Bożej”.

K O M U N I K A T

w sprawie wprowadzenia w życie nowych przepisów o rachunkach bieżących.

Do wiadomości władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 7-go października 1929 r. L. D. VII. 1560/2.

Do wszystkich władz centralnych.

Wślad zarządzenia z dn. 29 lipca 1929 r. L. D. VII. 949/2/29 w sprawie wprowadzenia w życie znowelizowanych przepisów o rachunkach bieżących w kasach skarbowych, Ministerstwo Skarbu oznajmia, że z dniem 1 listopada 1929 r. instytucje, posiadające rachunki bieżące, obowiązane są wystawiać zlecenia wypłaty na nowych blankietach, drukowanych na papierze ze znakami wodnymi, które to blankiety będą do nabycia w kasach skarbowych. Władze centralne mogą nabycić wymienione blankiety w Centralnej Kasie Państwowej.

Za zeszyt, zawierający 50 sztuk blankietów, kasy skarbowe będą pobierały opłatę w wysokości zł. 3 (trzy złote).

Natomiast księgę rachunku bieżącego należy prowadzić do końca bieżącego okresu budżetowego na dotychczasowych drukach.

Dla ustalenia jednak wysokości nakładu nowych druków (wzór Nr. 4), uprasza się o podanie Biuru Druków Ministerstwa Skarbu spodziewanego zapotrzebowania na następny okres budżetowy. (—) *Czauderna* Dyrektor Departamentu.

K O M U N I K A T

w sprawie zmiany § 55 Przepisów rachunkowo-kasowych.

Do wiadomości wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz Komisji Kodyfikacyjnej.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 17-go września 1929 r. L. D. VII. 1083/2. Okólnik Nr. 96. Do wszystkich władz centralnych, wszystkich departamentów i samoistnych urzędów Ministerstwa Skarbu, wszystkich izb skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli nadaje § 55 Przepisów rachunkowo-kasowych z 1921 r. (Monitor Polski Nr. 285 z 1921 r. Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 45, poz. 564 z 1921 r.) następujące brzmienie:

Przy wyliczaniu się z zaliczek należy każdy wydatek usprawiedliwić oryginalnymi rachunkami (kwitami) firm lub osób, na rzecz których uskuteczono wpłaty.

Każdy poszczególny rachunek winien odpowiadać wymaganiom § 24 Przepisów rachunkowo-kasowych i być sprawdzony w sposób podany w tym paragrafie, przyczem rachunki te, zamiast klauzuli „do wypłaty kwota ....., należy zaopatrywać klauzulą „uznano na kwotę.....”.

Na każdym rachunku należy podać datę i numer asygnacji, którą zarządzone wypłatę zaliczki na te wydatki.

Dla usprawiedliwienia drobnych wydatków, szczegółowo wyliczonych, wystarcza poświadczenie naczelnika urzędu o ich istotnem wykonaniu. (—) *Grodyński* Podsekretarz Stanu.

K O M U N I K A T

w sprawie zaginięcia blankietu pokwitowania wzór Nr. 8 Serja I. B. Nr. 137324.

Do wiadomości władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 27 września 1929 r. L. D. VII. 1413/2. Okólnik Nr. 99. Do wszystkich izb skarbowych oprócz Izby Skarbowej w Łodzi i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach. Izba Skarbowa w Łodzi sprawozdaniem z dnia 28 sierpnia 1929 r. L. 13379/III/29 doniosła, że w dniu 14 czerwca 1929 r. zaginął w Kasie Skarbowej w Słupcy blankiet pokwitowania wzór 8 Serja I. B. Nr. 137324.

Ponieważ zachodzi obawa ewentualnego dokonania nadużyć zaginionym blankietem pokwitowania, przeto poleca się Izbie, by zawiadomiła o tem podległe urzędy i kasy skarbowe.

Ponadto zechce Izba Skarbowa odnieść się do miejscowego Urzędu Wojewódzkiego w sprawie ewentualnego ogłoszenia o zaginięciu blankietu pokwitowania w „Dzienniku Urzędowym Województwa”.

W razie ujawnienia pokwitowania, oznaczonego wymienionym wyżej numerem, należy bezzwłocznie wdrożyć stosowne dochodzenie i donieść o tem Ministerstwu Skarbu. (—) *Czauderna* Dyrektor Departamentu.

Uzupełnienie do wykazu zaliczek w znaczkach sądowych (Dz. Urz. Nr. 5/26).

Nazwa sądu	Awans	Właściwa kasa skarbową	U w a g i
Sąd grodzki w Kaliszu	750 zł.	w Kaliszu	dotychczas 1.500